

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 191

Září 1970

Z UDÁLOSTÍ V ČESKOSLOVENSKU

V posledních měsících se čs. tisk věnoval boji proti "anti-komunismu" v západním světě. Je zaměřen také proti exilovým skupinám, a to jak z doby po únoru 1948, tak po srpnu 1968. Zúčastňují se ho novinářské veličiny, které se vynořily po 21. srpnu 1968 — jako kupř. Jan Kliment a Miroslav Moc z Rudého práva, zatím co oficiálním mluvčím dr. Husáka se stal Oldřich Švestka, hlavní redaktor Tribuny.

Ve spojitosti s napětím na Blízkém východě se nyní v ČSSR v mnohém směru svaluje vina na Židy, kteří prý se od r. 1967 — t. j. od vítězné války Israele — snažili ovládnout čs. komunistickou stranu.

Čs. tisk na jedné straně píše o čs. uprchlících takřka útřpně, na druhé straně před nimi varuje a nařiká, jaké škody mohou napáchat komunistickému zřízení. Aby nebylo nebezpečí tak veliké, snaží se čs. tisk vnést rozkol mezi jednotlivé emigrantské skupiny — kupř. rozeštvat poúnorové čs. uprchlíky s čs. starokrajany v Americe i s novými uprchlíky z r. 1968 — nebo zasít rozkol mezi pracovníky rozhlasu Svobodná Evropa, v němž pracují představitelé jak poúnorové, tak posrpnové emigrace. Útočeno je proti F. Peroutkovi i S. Volnému. Goldstücker, Liehm, Šik, Loebel, Lustig i Mňáčko jsou prý agenty Israele. . . . Zmiňován je rovněž Hlas Ameriky a resoluce předložená americkému senátu, která znovu odsoudila sovětskou okupaci Československa, vyslovila podporu čs. lidu a obrátila se k světovému veřejnému mínění. Čs. tisk neuvědl autora resoluce, ale není pochyby, že se jedná o resoluci Čs. národní rady americké. Dosud bylo praktikováno mlčení o jakémkoli odporu nebo boji proti komunismu v USA, o exilových protikomunistických skupinách či osobnostech. Ale dnes už je zřejmě obtížné mlčet — a tak čs. tisk, kupř. článkem Dr. B. Fabiánové uveřejněným v časopise Lidová armáda, vysvětluje: ". . . Západu se nepodařilo převést náš stát do jeho sféry. Buržoazní propagandě, které by mohl závidět i sám dr. Goebbels, se však povedlo zmást veřejnost. A nejen naši, ale ve velké míře i zahraniční. Antisocialistickým silám se podařilo poškodit světové dělnické hnutí. . . . To se jim d'ábelsky podařilo. . . . To také sledovaly, tam hnaly své tažení z jara 1968 — k 21. srpnu, aby mohly křičet proti prvnímu státu dělníků a rolníků na světě, aby mohly špinit čistý štít Sovětského svazu, aby mohly řvát o okupaci."

Kde je ten čistý štít Sovětského svazu, je-li Svaz okupantskou, násilnickou mocností?

Odstrašujícím způsobem jsou čs. tiskem popisovány poměry, v nichž žijí čs. uprchlíci, jichž od srpna 1968 zůstalo v zahraničí na 40.000. Čs. tisk líčí, že mnozí žijí ve špatných poměrech a jsou nuceni emigrovat do Kanady nebo Austrálie, aniž tam chtěli. I když získají dobrá místa, neudrží prý se v práci, protože se na Západě pracuje mnohem rychleji a také s menšími přestávkami. Někteří uprchlíci prý tempu fyzicky nestačí a tak musí měnit často místa. To jim nezískává na popularitě a někde jsou již odmítáni jako nespolehliví pracovníci. Mnozí by se rádi vrátili, jak prý píší domů, ale jsou zastrašováni exilovými pohlaváry, že budou v ČSSR po návratu potrestáni.

Každý z nás ví, že pobyt v cizině bez pomoci příbuzných nebo přátel a také bez znalosti angličtiny není žádný piknik. Skutečností však je, že nikdo těm, kteří by se chtěli vrátit, by nebránil v odjezdu — mohou se řídit svým svobodným uvážením — ale totéž nelze říci o mnoha tisících lidí, kteří v Československu pod komunistickým režimem nechťejí žít a není jim povolena ani cesta do Jugoslávie, aby se o blaho komunismu nemohli svobodně připravit.

Ještě nikdo z komunistických předáků nevysvětlil, proč vlastně lidé z komunistických států utíkají — proč je táhne Západ a nikoli Sovětský svaz. Snad by jim nejlépe poradila dcera samotného J. Stalina.

Rudé právo píše o případu bývalé zpěvačky Apolla-Praha, Ivonny Přenosilové, která prý nařiká, že si v západoněmecké televizi v Mnichově vydělá sotva 50 marek měsíčně a je odkázána na podporu otce. Vrátit domů se bojí, neboť prý podepsala manifest "2000 slov". Rudé právo píše, jak "zpitomělí jsou lidé, kteří uvěřili ve vlnu zatýkání, v teror a procesy, jak se to na Západě snaží každý den kdekdo servírovat. Jenomže to by už nesměl nikdo myslet, aby na to ještě dnes naletěl." Těchto signatářů prý je na kulturním poli pozehaně. Kdo prý však zkrivil vlas na hlavě takovému Gottovi, Suchému, Hrušínskému, Seifertovi, Werichovi a jiným? Ovšem, někteří již svá bývalá místa nezastávají, někteří prohlédli, že jejich popularity bylo zneužito, píše Rudé právo. Nezminilo se však o osudu Zátopka, Pachmana a jiných.

STALINISTÉ PRŮ PŘIPRAVOVALI NOVÝ PUČ

Dle Radia Svobodná Evropa připravovali extrémní přívrženci prosovětské politiky v ČSSR nastolení nové vlády. Příčinu k němu měly zavdat očekávané demonstrace a výtržnosti. K výtržnostem však nedošlo a dr. Husák a pres. Svoboda to považovali za projev důvěry. Nyní došla zpráva, že skupina prosovětských členů ústředního výboru čs. komunistické strany — kteří by rádi odstranili jak Husáka, tak Svobodu a započali se soudními procesy s bývalými přívrženci Dubčekovy politiky — měla již připraveny lidi, kteří by se byli ujali vlády. Lze předpokládat, že soudní procesy by pak byly na sebe nedaly dlouho čekat. Známý prosovětský člen ÚV KSČ Alois Indra se měl stát prezidentem, Vasil Bilák prvním tajemníkem KSČ a generál Rytíř ministerským předsedou. (Gen. Rytíř byl strůjcem puče k záchraně Antonína Novotného — puče, který pomohl gen. Šejnovi do USA.)

Několik dní před výročí okupace bylo vzato do vazby na 6.000 čs. občanů, kteří byli až na 800 osob po výročí okupace opět propuštěni. I když nemůžeme souhlasit s dnešní politikou rudých vládců v ČSSR, lidé doma vědí, které zlo je menší, a vědí, že Sovětský svaz čeká na každou malou příležitost, aby měl příčinu k utažení šroubu a dosazení svých pochopů. My zde víme zase, že dnešní situace nedovoluje zahraniční politice USA zaujmout tvrdý postoj vůči SSSR, neboť jde o mír ve Vietnamu i na Blízkém východě, a mezi americkými politiky je mnoho zastánců nových Mníchovů. (Pokračování na str. 2)

NOVÝ SMĚR POLITIKY KSČ?

V posledních týdnech docházelo v čs. komunistickém tisku k ojedinělým náznamům, že nejen tak zvaná "pravice", ale i dogmatici krajní levice jsou zodpovědní za to, že došlo k 21. srpnu 1968 a k okupaci Československa. Po druhém výročí "Dne hanby", kdy se komunistům zdálo, že čs. občané resignovali a neprojevíli zvláštní protisovětskou činnost v den výročí sovětské okupace, došlo k znatelné změně v komunistickém tisku vůči levicovým dogmatikům.

Bývalý redaktor Rudého práva Oldřich Švestka, který je nyní redaktorem Tribuny, uveřejnil šestistránkový článek, ve kterém kritizuje některé lidi z Novotného éry, i Novotného samého, obviňuje je ze sektářství a říká, že jsou to lidé kompromitovaní, kteří by zase rádi zavedli vládu strachu a násilí, aby si mohli vyrovnat vlastní účty — to je obnovit politické soudní procesy. Švestka píše, že leden 1968 nebyl pučem pravicových živlů, nýbrž programem pozitivně přijatým převážnou částí členů strany a společnosti. Strana i společnost prý k přijetí programu měly oprávněné důvody. Pravice však chtěla zneužít lednového programu k oslabení vedoucí úlohy KSČ. Nyní, kdy už nehrozí krizové nebezpečí, lze se navrátit k lednu a využít jeho kladných bodů. Veškeré politické konflikty se dle Švestky musí řešit metodami socialistického humanismu. Pravice prý čeká, aby se splnilo její tvrzení, že dojde k obnově doby padesátých let, v čemž ji někteří komunisté svým dogmatickým postojem napomáhají.

9. září se v Československu oslavoval Den horníků. Prešident Svoboda, první tajemník KSČ G. Husák, a předseda vlády L. Štrougal promluvili k horníkům na Příbramsku, v severních Čechách i na Ostravsku. Všichni tři mluvili stejným jazykem. Vyhlásili program společenského smíření a navrácení k lednovému programu 1968, neboť již nehrozí krizové situace a nepokoje.

Svoboda mluvil mimo jiné o prohlubování socialistické demokracie a o konkrétním uplatňování humanismu. . .

Štrougal prohlásil, že lid potřebuje klid a spokojenost ke každodenní práci.

Pozoruhodná je změna v obsazení funkce ředitele rozhlasu a televize. Bývalý ředitel Chňoupek byl odvolán a jmenován velvyslancem v Moskvě. Koucký má být ze svého místa v Moskvě přeložen do Belgie, a novým ředitelem Čs. rozhlasu a televize byl jmenován osobní tiskový tajemník dr. G. Husáka, Ján Ryško.

Věříme, že je to pevná vůle čs. lidu, která odolává a lid se nenechá znovu srazit na kolena, jako za vlády Novotného, a že toto je také důvod, proč nový směr Husákovy politiky si chce získat podporu široké veřejnosti.

ÚTOKY PROTI CÍRKVI A KARDINÁLU BERANOVÍ

V souvislosti s vydáním knihy "Velká mše", kterou vydala Křesťanská akademie v Římě, napadl čs. týdeník Květy (č. 22) kardinála Josefa Berana — a to článkem jakéhosi Richarda Ponce. Článek je doprovázen obrázkem, hlavně z cesty kardinála Berana po západní Evropě a po USA. Uvádí neprávem, že kardinál Beran byl proti dělníkům a podobnou řadu nepravd. Zabývá se důvody, proč se vůbec dr. J. Beran dostal do koncentračního tábora v Dachau (Bavorsko) za doby nacistické okupace. Je to okolnost, která prý mu dopomohla k tomu, že byl v r. 1946 jmenován arcibiskupem, neboť prezident Beneš si přál, aby to byla

osobnost, která se za války vyznamenala. I když se článek snaží kardinála Berana zdiskreditovat, nechtěně přiznává jeho velké zásluhy — a to nás těší nejvíce. Vyzdvihuje význam projevu, který kardinál Beran proslavil v Římě na koncilu o náboženské svobodě, a projevu, který učinil po smrti Jana Palacha. Také uvádí, že na impuls kardinála Berana bylo v Římě zřízeno náboženské středisko, které stmelovalo celý exil v boji proti komunismu v Československu, a které dosud existuje a vydává knihy a časopisy.

Článek uvádí tedy řadu důvodů, pro které můžeme být na kardinála Berana právem hrdí.

VIII. SJEZD ČS. SPORTOVců V ZAHRAŇIČÍ

Ve dnech 5., 6. a 7. září se v Chicagu uskutečnil VIII. sjezd čs. sportovců žijících v zahraničí. Přes nepřízeň počasí, kterým se vyznačovala neděle 6. září, byly všechny sportovní turnaje uskutečněny — a také sobotní tanec i večerní banket na počest vítězů se pěkně vydařil.

Za odstoupivího M. Vobořila byl novým předsedou zvolen Josef Gregor a za J. Fajkuse byl tajemníkem zvolen Luděk Jánkský.

Přejeme Svazu čs. sportovců mnoho dalších úspěchů.

ALOIS ŠALOMOUN.

Holiday Folk Fair

Národnostní bazar Holiday Folk Fair, který je každým rokem pořádán v Chicagu na Navy Pier, bude letos pořádán ve dnech 31. října a 1. listopadu. Zdejší čs. veřejnost bude na bazaru reprezentována čtyřmi stánky. Stánek Čs. ženské národní rady v exilu bývá vždy jedním z nejkrásnějších. Expozice českého broušeného a hutnického skla, jemných výšivek, české a slovenské keramiky, vzácných krojů a lidového umění přinese i letos svědectví o kulturní úrovni českého a slovenského lidu a jeho tradicích.

Svůj vlastní stánek bude mít Klub svobodné kultury. Letos, kdy vzpomínáme, že před 300 léty zemřel Jan Amos Komenský, bude stánek KSK zaměřen k významu jeho osobnosti a díla.

Také Americký Sokol bude na národnostním bazaru zastoupen stánkem.

A Čs. národní rada americká bude mít jídelní stánek v International Café na výstavišti. Bude zásoben domácím pečivem, které vždy darují obětavé členky, budou v něm podávány teplé občedy a večere a věříme, že budete patřit k jeho hostům.

Úkoly, jež si Rada vytkla — z nichž jedním je v poslední době také sociální pomoc čs. uprchlíkům — potřebují Vaši pomoci a podpory.

Mladý taneční soubor, který pod vedením p. Viktorina nacvičuje národní tance, bude na národnostním bazaru účinkovat předvedením národních tanců. Vystoupení souboru bude jeho premiérou, těšíme se, že velmi úspěšnou.

Oslava 28. října

bude letos uspořádána v neděli dne 25. října v budově Sokola Havlíček-Tyrš. Začátek je stanoven na 2 hod. odpoledne. O programu se dočtete v denním tisku, který, prosíme, abyste sledovali.

Další senátoři protestují proti invasi

U příležitosti druhého výročí 21. srpna, Dne sovětské hanby, podali kongresník Edward Derwinski v Domě reprezentantů a senátor Roman Hruška v senátě resoluci protestující proti sovětské okupaci Československa a žádající stažení sovětských vojsk. Dodatkem k článku "21. srpen v U.S. senátě a kongresu" (Věstník č. 190, červenec-srpen 1970) uveřejňujeme jména dalších, kteří se přidružili k protestu: sen. Harrison A. Williams z New Jersey, sen. Clifford P. Hansen ze státu Wyoming, sen. John G. Tower z Texasu, sen. Robert Dole z Kansasu a kongresník John O. Marsh, Jr. z Virginie (Congressional Record z 25., 26. a 27. srpna 1970).

Sen. Dole vyzdvihl význam protestního shromáždění, k němuž došlo 20. srpna ve Washingtonu, D. C. z podnětu odbočky ČSNRA Washington, D. C. Proklamaci ČSNRA použil sen. Dole v přetištění.

Sen. Hansen popsal současnou situaci v Československu, uvedl, že komunistická strana opět ovládá situaci v zemi . . . ale lidé svobodného světa musí mít na paměti lid Československa, malý národ, který byl přinucen sklonit se před vojenskou mocí svého obrovského souseda.

Sen. Williams promluvil s uznáním o hospodářském a sociálním pokroku čs. lidu. Řekl, že odvaha, se kterou čs. lid usiloval o právo na sebeurčení, nesmí být nikdy zapomenuta.

Kongresník John O. Marsh vzdal rovněž hold československému lidu a žádal, aby za současné krise ve světě nebylo zapomináno na Československo.

Dávky sociálního zabezpečení mladým lidem

Dávky, které poskytuje sociální zabezpečení (social security) mladým lidem, patří k největším kladům, jež sociální zabezpečení v údobí 35 let své existence ve Spojených státech přineslo. Význam sociálního zabezpečení rok od roku stoupá. Původně, když bylo před 35 léty v USA uzákoněno, bylo jeho jediným úkolem, aby dávky sociálního zabezpečení zajistily základní příjem pracovníkům, kteří šli v 65 letech věku do pense. V roce 1939 bylo rozšířeno i na rodinné závislé příslušníky a na pozůstalé. Dnes je soc. zabezpečení oporou i lidem, jejichž věk nedosahuje věkové hranice nutné pro poskytnutí důchodu a znamená pro ně ochranu jak pro případ zneschopnění k práci, tak pro případ úmrtí živitele. Jeho význam dokazuje počet těch, kteří dávky soc. zabezpečení pobírají. Každý čtvrtý z nich je mladší 60 let. Zahrnuty jsou mladé ovdovělé matky a jejich děti, pracovníci neschopní práce a jejich rodiny, zneschopnění synové a dcery vysloužilých nebo zneschopněných pracovníků nebo pracovníků, kteří zemřeli, a studenti ve stáří od 18 do 22 let, kteří pobírají dávky, protože jejich rodiče zemřeli, šli do důchodu nebo se stali neschopnými práce.

Význam soc. zabezpečení resp. ochrany, kterou poskytuje v případě neschopnosti k práci, je mladými lidmi často přehlížen. — Změna zákona, k níž došlo v r. 1967, mladým zneschopnělým lidem usnadnila podmínky, za kterých jsou kvalifikováni k pobírání dávek. Nyní se na pracovníka, který se stane neschopným práce před dosažením věku 24 let, vztahuje výplata dávek — i na jeho ženu a děti — jestliže má z titulu své práce k dobru 1½ roku sociálního pojištění za údobí posledních 3 let. Dojde-li k jeho zneschopnění mezi 24. a 31. rokem věku, splňuje podmínky, má-li k dobru soc. pojištění za polovinu doby, která uplynula mezi jeho 21. rokem a dobou, kdy došlo k jeho zneschopnění.

V důsledku všech těchto změn, nabývá sociální zabezpečení většího a většího významu — a to nejen pokud jde o pensijní a zdravotní pojištění (Medicare), ale též pokud jde o zabezpečení mladých pracovníků a jejich rodin.

Zemřel Dr. Ladislav Radimský

(3. dubna 1898 - 9. září 1970)

Společnost pro vědy a umění oznamuje se smutkem, že ve středu, dne 9. září 1970 zemřel v New Yorku český spisovatel, redaktor Proměň, a bývalý československý diplomat Dr. Ladislav Radimský, "svědomí exilu".

Dr. Radimský byl promován na doktora práv na Karlově universitě v Praze v lednu 1921; úředníkem čs. ministerstva zahraničí byl již od listopadu 1920. V diplomatické službě byl pak přidělen zastupitelským úřadům v Bukurešti, v Berlíně a v Bernu a účastnil se mezinárodních konferencí v Ženevě, Paříži a v Londýně. Za okupace vystoupil ze státní služby, obnovil však své členství v zahraničním ministerstvu v květnu 1945. Od září 1945 byl v Londýně u přípravné komise pro Spojené národy, od května 1946 do února 1948 zástupcem stálého delegáta u Spojených národů. Po únoru 1948 až do roku 1958 byl členem sekretariátu SN a úředníkem svěrenecké sekce. Od prvního čísla prvního ročníku (1964) byl redaktorem Proměň, literárního čtvrtletníku SVU, a věnoval jim celou svou péči, starost a obětavost do poslední chvíle. Jeho odchodem Proměň nezániknou — odkaz zesnulého redaktora povede dále redakční rada.

V roce 1932 se Dr. Radimský zúčastnil anonymní soutěže Melantricha knihou esejů "Tvůrcem snadno a rychle" pod jménem Petr Den; porota, jejíž členové byli F. X. Šalda a Otakar Fischer, poctila autora cenou Melantricha. Pod tímto pseudonymem vydal pak v Československu "Petr Den se vadi s českou literaturou", "Řeči ke gymnastům" a "Pětkrát Kolín"; v exilu "Mexické divertimento", "Evropan na Manhattanu", "Době proti srsti", "Počítadlo", "Radost ve Veselí", "Světélko jen malé" a "Na táčkách s domovem". Pod jménem Ladislav Radimský vydal "Rub a lic našeho národního programu v atomovém věku", "Sklouň své jméno exulante!" a "Cesta k politickému poznání (Pokus o nástin vědecké politiky)". Jeho články vyšly doma v Lidových novinách, Kritickém měsíčníku, Kvartu, Naší době, Lístech pro umění a kritiku, v Zahraniční politice atd.; v exilu psal články do Nového života, Studií, Sklizně, Rencontres, New Yorkských Listů, Našich hlasů, Nového domova, Books Abroad, Archy, Věstníku ČSNRA, Perspektiv, Českého slova, Proměň a do sborníku Společnosti pro dějiny čs. židů v New Yorku. Poslední jeho kniha, veselé povídky "O kocouru bez bot", vyšla v červnu 1970 v Edici České kulturní rady.

Odchod Dra. Radimského znamená nenahraditelnou ztrátu nejen pro SVU, ale pro celou československou veřejnost. Paní Olze Radimské a sourozencům zesnulého vyslovujeme upřímnou soustrast. Tisková služba SVU.

* * *

ČSNRA, želíc odchodu Dr. Radimského, zaslala paní Olze Radimské soustrastný telegram, který uvádíme v překladu do češtiny:

"Mrs. Ladislav Radimský
New York

Československá národní rada americká je hluboce zarmoucena zprávou o úmrtí Vašeho manžela. V době, kdy truchlíte nad ztrátou milovaného člověka, sdílíme Váš zármutek, neboť jsme ztratili věrného přítele, nesmlouvavého zastávce zásad demokracie a svobody a oddaného syna československé země. Prosíme, abyste v hodinách zármutku přijala naši hlubokou soustrast.

James V. Krákora, předseda.
V. Chalupa, tajemník.

Předplatitelé, hlaste změnu své adresy!

Z ČINNOSTI ČSNRA

Protože příliv uprchlíků z Československa trvá, ČSNRA sděluje svým odbočkám a oblastem, jaké kroky podniká, když tyto noví imigranti přijedou do Chicaga. ČSNRA předpokládá, že by v mnohém tyto informace mohly být odbočkám a oblastem nápomocny při poskytování pomoci čs. uprchlíkům.

1. Nové imigranty přivítáme at' již na letišti nebo na autobusovém nádraží. Představíme se jim jako zástupci ČSNRA, t. j. organizace, která se jich ujímá.
2. Stručně jim nastíníme místní situaci pokud jde o vyhlídky pracovní, ubytování, atd.
3. Prohlédneme jejich doklady a ověříme si, zda je do jejich cestovních pasů vložena bílá karta svědčící o udělení U.S. imigračního statusu. — Stalo se kupř., že manžel a manželka měli stejné "alien číslo". Cestovní pas je proto nutno zkontrolovat a případně jej, není-li v pořádku, poslat organizaci, jejímž prostřednictvím nový imigrant přijel do USA.
4. Imigranti k nám přijíždějí z New Yorku, kde jim zpravidla Americký fond pro čs. uprchlíky, s nímž spolupracujeme, obstaral SOCIAL SECURITY CARD. Pokud ji ještě nemají, jsme jim nápomocni při jejím obstarání v úřadovně Federal Security Agency — Social Security Administration, nejbližší v okolí.
5. Každý z nově přichozích si přiveze z New Yorku obálku s dotazníkem U.S. imigračního úřadu ve Washingtonu, D. C. Otázky dotazníku pomůžeme uprchlíkům zodpovědět. Je nutno uvést novou adresu, zaměstnavatele, "alien číslo", jména dětí, adresy, na nichž žil imigrant v posledních 20 letech v Československu, atd.
6. Dbáme na to, aby se noví imigranti uměli co nejdříve orientovat ve městě. Rozdáme jim mapy města, vysvětlíme systém ulic označených jmény a ulic označených čísly.
7. Před nastoupením práce jim připomeneme, že jsou v zemi pro ně nové a je zde nutno dodržovat dobrou pracovní morálku. Smysl pro zodpovědnost, pracovní spolehlivost, přesné dodržování pracovní docházky atd., utvářejí dobré jméno nejen jim, ale všem nově přichozím. Tuto okolnost je nutno připomenout hlavně mladým, svobodným.
8. Pomáháme najít nové přichozím též ubytování. Je-li nám transport uprchlíků hlášen několik dnů předem, máme zpravidla již několik bytů připraveno k nájmu. Naši krajané projeví velkou pochopení pro situaci přicházejících uprchlíků a pro mnohé nám darovali nábytek, ledničky, nádobí apod. Stěhování těchto věcí obstaráváme svépomocí, pomáhají nám v něm hodně noví imigranti sami. Někdy není možno ubytovat všechny nově přicházející najednou. V tom případě je ubytujeme pro první den či dva v hotelu. V naléhavých případech neseme finanční náklad. Jakmile jim najdeme byt, vysvětlíme zdejší zvyklosti pokud jde o placení nájemného, případně uzavření nájemní smlouvy (lease) a povinnosti, jež z ní vyplývají. Připomeneme zásady hygieny, termíny ve vynášení odpadků do nádob určených pro odpadky, účel sítí v oknech (domácí si nám často stěžují, že jim noví imigranti vyndávají sítě z oken), atd. Též imigrantům zařizujeme u přísl. společnosti připojení plynu a zapojení elektřiny.
9. Rodinám se školou povinnými dětmi pomáháme při zápisu dětí do školy, představíme rodiče nebo alespoň matku řediteli školy a současně mu vysvětlíme situaci nové imigrantské rodiny. Dítěti pak zařídíme prohlídku u praktického a též u zubního lékaře. Radíme rodičům při obstarávání školních a tělocvičných potřeb.
10. Většinou se postaráme, aby rodiny měly nejnnutnější potraviny pro první dny. Také je zaučujeme do nákupu potravin, vysvětlíme, co které balíčky obsahují, konzervy, kde se co dostane apod.

11. Rovněž dáváme imigrantům instrukce, jaké dopravy mají použít do práce, popř. se domluvíme se zaměstnavatelem o jejich dopravě. — Velmi důležité je, dát nově přichozím telefonní čísla několika ochotných lidí, kteří by jim byli ochotni pomoci v případě, že se ztratí někde ve městě. Stává se to velmi často, že nás "ztraceni" volají, nebo prosí o tlumočení různých rozhovorů.

Nejhorší je jejich neznalost angličtiny, zvláště nedokáží-li se vůbec dohovorit. Pak jim obstaráváme zaměstnání jen s obtížemi. Podařilo se nám navázat styky v několika velkých továrnách (Western Electric, Ceco, Allied Products, Hotpoint a j.), kde nám nové imigranty přijímají; někteří vedoucí jejich dílen jsou totiž českého nebo polského původu, takže tam nejsou naši noví imigranti bez znalosti angličtiny ztraceni.

12. Velké podniky a továrny mají pro nové přistěhovance výhodu nemocničního pojištění, jež se vztahuje i na příslušníky rodiny, a také výhodu pensijního pojištění. Zaměstnancům malých podniků doporučujeme, aby se dali pojištit. — Toto je velmi důležitá otázka. Zvláště mladí důležitost nemocničního pojištění podceňují.

Jsmo ve styku s českými lékaři, kteří poskytují první pomoc v nutných případech. V několika případech bylo nutno umístit pacienta v nemocnici, kde se našemu sociálnímu výboru podařilo vyjednat podstatně snížené ceny, zvláště v případě porodu. Zajistili jsme asistenci českých lékařů u pacientů, které jsme umístili v Cook County Hospital.

Pokud jde o uzavírání pojistek, zajistili jsme novým imigrantům asistenci u úředníků pojišťoven, kteří mluví česky. Totéž platí o bankách.

Shledáváme nevyhnutelným věnovat se uprchlíkům první den nebo dva osobní pomocí a asistencí.

13. Pomáháme imigrantům také pokud jde o složení řídičské zkoušky. Br. Ilja Kovář přeložil do češtiny celou knížku předpisů pro řidiče. Jeho překlad jsme pro imigranty rozmnožili.

14. Rovněž jsme rozmnožili písemné instrukce, které přicházejícím uprchlíkům v mnohém usnadní jejich prvé dny v novém prostředí.

15. Nové imigranty rovněž upozorňujeme, že jakékoli trestní řízení, zahájené proti nim byt' jen pro dopravní zavinenou nehodu, jež by skončilo jejich odsouzením, může znamenat pro ně deportaci z USA.

16. Informujeme nové imigranty o činnosti naší organizace a jejich úkolech a vyzýváme je, aby se stali jejími členy.

17. Vyzýváme je, aby Americkému fondu pro čs. uprchlíky v New Yorku, či jiné organizaci, jejímž prostřednictvím sem přijeli, zaplatili letenku nebo aby ji alespoň spláceli, tak aby organizace měla prostředky zapřavit dopravné za další uprchlíky z Československa, dosud žijící v evropských uprchlických táborech.

Za sociální výbor ČSNRA zprávu sestavila Olga Kovářová.

Uvolnění politického ovzduší v ČSSR?

Dle dopisovatele Frankfurter Allgemeine Zeitung v Praze má prý dojít brzy k uvolnění politického ovzduší v Československu. Dr. Husák prý již zahájil ofenzivu proti ultradogmatikům a pres. Svoboda znovu ujišťoval, že nedojde k politickým procesům a návratu k "deformacím". Byla již zahájena intenzivní práce na novém programu mírné linie, včetně smířlivého jednání s inteligencí. V zájmu tohoto programu má být odstraněn ultradogmatik a dnešní ministr kultury Brůžek, který se neslavně uvedl zavádním dotazníků na školách. Československo prý nastoupí cestu "kadáristu", podobnou jako Maďarsko po revoluci v r. 1956. Znamenalo by to zachovávat loyaltitu k Sovětskému svazu a jeho spojenectví, ale také uvolnění na domácím poli, jež by režim povolil ve snaze získat si podporu a popularitu mezi obyvatelstvem — tak jak se podařilo Kadárovi v Maďarsku. Dojde-li skutečně k určitému uvolnění v Československu, ovšem ukáže teprve budoucnost.

STO LET ČESKÉHO DĚLNICKÉHO HNUTÍ V AMERICĚ

(Pokračování z minulého čísla)

Nelze si nepovšimnout, že mezi socialistickými redaktory bylo i několik českoamerických básníků: Boleslav Pecka, Frant. Hlaváček, Karel H. Beránek, Ant. Huetler, Josef Mach, po druhé válce Rudolf Slíva a Josef Martínek. Spišovatelsky se uplatnil Lev J. Palda, zvláště svými knihami **Mýsleny o novém náboženství a Usilování Čechů o samosprávu**, Karel H. Beránek, jenž přeložil několik novel Uptona Sinclaire, J. J. Král, překladatel Darwina, autor knih o americkém právu, učebnic angličtiny a dvou sbírek povídek z krajského života, a též Josef Martínek několika studiemi o české imigraci v USA.

Je jistě pozoruhodno, že s tímto českým socialistickým hnutím se za svých návštěv v Americe úzce stýkal a s deníkem **Spravedlnost** i spolupracoval v r. 1907 prof. T. G. Masaryk, který i doma se sociálně demokratickou stranou horlivě spolubojoval za politická a sociální práva, a jehož manželka Charlotta, ač americká intelektuálka hugenotského původu, se stala ve své nové vlasti členkou této nejstarší dělnické strany. Masaryk byl v Americe českým dělnictvem neobyčejně oblíben, ač se netajil svými námitkami proti některým doktrínám Marxovým. Není proto divu, že za první války, když Masaryk zvedl odboj proti Rakousku, české dělnické hnutí v Americe se za něj postavilo a dalo jeho odboji několik předních pracovníků.

III.

Hned jak vypukla válka, České odvětví se dostalo do zásadních rozporů se socialistickou stranou, v které převažovali internacionalisté odsuzující stejně obě válčící strany. České odvětví se naproti tomu postavilo na stanovisko dohodových socialistů v Anglii a Francii, aktivně se podílelo na obraně svých vlastí proti německému výboji. Vyšlo v r. 1915 apel k socialistické Internacionále v duchu Masarykova odboje. Když pak v r. 1917 socialistická strana na sjezdu v St. Louis se postavila na odpor proti účasti USA ve válce proti Německu, přidalo se k opozici vedené ve straně Johnem Spargo.

Bylo v tu dobu jednou z neaktivnějších složek československého odbojového hnutí v USA. E. V. Voska byl prvním Masarykovým poslem do Ameriky a organizátorem spolek s podzemním hnutím ve staré vlasti. Vojta Beneš, jenž na počátku války exiloval do Ameriky, se stal hlavním organizátorem Českého národního sdružení, tehdy největší odbojové organizace. Karel Pergler byl hlavním mluvčím odboje před americkou veřejností a úřady a prvním diplomatickým zástupcem Československa ve Washingtonu. Voska a Martínek byli členy delegace vedené anglickým novelistou Somersetem Maughamem v r. 1917 k profesorovi Masarykovi v Rusku. Tři socialističtí redaktori: Josef Novák, Boh. Klír a Václav Matoušek vstoupili jako dobrovolníci do čs. legie ve Francii. V Clevelandu z 300 členů Děln. jednot sloužilo víc než 30 mladých členů v americké armádě a víc než 30, většinou starších, vstoupilo do čs. legie.

Po válce nastal v tomto hnutí nový rozvrat připomínající léta osmdesátá minulého století, kdy v něm vzali vrch anarchisté. V r. 1919, kdy hlavní mluvčí demokratického směru, **Tony Novotný**, redaktor **Spravedlnosti**, a **Josef Martínek**, redaktor **Amerických dělnických listů**, dleli delší dobu mimo USA (Novotný v Československu a Martínek u čs. legií na Sibíři), zmocnili se deníku **Spravedlnosti** a týdeníku **Obrany radikálové**, sympatizující s ruským bolševismem a rozložili velkou většinu organizací politických i Děln. tělocvičných jednot s výjimkou Clevelandu, kde časopis **Americké dělnické listy** se od demokratického směru neuchýlil a proti komunismu se pevně postavil.

Obnova socialistického hnutí po válce narazila i na mnoho dalších překážek. Staří přistěhovalci už rychle vymírali a nových pro silné omezení přistěhovalectví bylo poskvnou a k tomu několik vlivných pracovníků se vrátilo do osvobozené staré vlasti. Socialistická strana byla rozvrácena a těžko se reorganizovala. Mnoho českých spolků se vůbec rozpadlo, když automobilová éra rozmetala kdysi kompaktní české osady ve městech po předměstích. Hospodářská krize třicátých let rozkladný proces dodělala. Přes to činnost hnutí byla obnovena. Nejdřív v Clevelandu a v r. 1921 bylo zreorganizováno opět České odvětví socialistické strany, jehož předsedou zvolen Frant. Hlaváček, opět v čele i v druhé obnově hnutí. V r. 1924 byla vyrvána z rukou komunistů i **Spravedlnost** (hlavní zásluhou Karla Beránka) a organizace za ní stojící se vrátilo do socialistické strany.

Největší činnost obnově hnutí vyvíjelo v Clevelandu, kde se zasloužilo o reorganizaci socialistické strany (Martínek byl až do svého odchodu do Československa v r. 1934 předsedou výkonného výboru Soc. strany v státě Ohio). Bylo činné v bojích politických; zvláště intenzivně se účastnilo zápasu o starobní pense v Ohu a velké družky oděvníků Unie Amalgamated. Vybudovalo velký družstevní řetězový obchod se sedmi odbočkami a založilo **českou družstevní vesnici Tábor DTJ**. V r. 1936 Okres tamních Děln. těl. jednot spolu s Jednotou Amerických Dělnických Sokolů v New Yorku uspořádal v ní I. Dělnickou Olympiádu za účasti 10,000 osob, největší to shromáždění českého dělnictva v Americe všech dob. Hosty byla na Olympiádě dvě družstva DTJ z Prahy a Dr. Frant. Soukup, tehdy předseda senátu Československé republiky.

I v druhé světové válce se toto, ač už oslabené hnutí uplatnilo svými pracovníky: Generálním tajemníkem Čs. národní rady americké v Chicagu, ústřední organizace druhé odboje, stal se na přání presidenta Edvarda Beneše, v té době se uchýlivšího do Ameriky, red. Josef Martínek, který uprchnul z Prahy před invasí nacistů. Vojta Beneš, který znovu exiloval do Ameriky, byl opět hlavním organizátorem odboček odbojového hnutí po celé zemi. František Bálek, starosta Dělnického Amerického Sokola, byl předsedou oblasti Čs. národní rady v New Yorku a na celém americkém východě. A časopisy **Americké dělnické listy**, **Spravedlnost** a **Besídka sokolská** se plně postavily do služeb odboje proti nacismu, vedeného prezidentem Benešem.

Po válce nastal další úpadek starého hnutí. Za války zašel týdeník **Spravedlnost** v Chicagu a v činnosti zůstaly jen Dělnické tělocvičné jednoty v Clevelandu, spojené s jednotou Dělnických amerických Sokolů ve Svazu Amerických dělnických tělocvičných jednot se sídlem střídavě v New Yorku a Clevelandu. Jsou složeny z členů už v Americe narozených, přistěhovalců je mezi nimi jen hrstka. Ještě v r. 1947 uspořádal tento Svaz spolu se Slovenským Sokolem v New Yorku II. Dělnickou Olympiádu. Po komunistickém převratu v Československu v r. 1948 postavily se tyto jednoty do odboje proti komunistické diktatuře v rámci Čs. národní rady americké. V r. 1953 zanikly **Americké dělnické listy**, v posledních letech redigované Martínkem až z Arizony — a ze starých dělnických časopisů zbývá už jen měsíčník **Besídka Sokolská** v New Yorku, založená v r. 1893, jejímž prvním redaktorem nebyl nikdo jiný než Dr. Aleš Hrdlička, pozdější slavný americký antropolog v Smithsonian Institutu ve Washingtonu. Politicky tato skupina české imigrace jde už od dob Rooseveltovy sociální reformy s demokratickou stranou, sledující linii organizované práce AFL a CIO.

In memoriam

K uctění památky svého manžela George E. Túmy věnuje na činnost ČSNRA Marie K. Túma, North Miami, Florida \$20.00
K uctění památky přítele Václava Houšky věnuje Mr. and Mrs. Frank Likas, Berwyn, Ill. 5.00
K uctění památky své členky, ses. Františky Synkové, věnuje Čs. ženská národní rada v exilu 10.00

Z OBLASTÍ A ODBOČEK

ČINNOST ODBOČKY MANHATTAN-YORKVILLE, NEW YORK

Československá veřejnost v New Yorku uspořádala 21. srpna t. r. — o druhém výročí okupace Československa sovětskými vojsky — dvě velké demonstrace.

První demonstrací byl "průvod" automobilové kolony hlavními ulicemi New Yorku. Kolona 125ti aut s rozžatými světly a s odsuzujícími nápisy na každém autu vyrazila v 5:30 večer od budovy T. J. Sokola, projela 1., 2., 3., 5. a 6. Avenue, po Broadway, kolem sovětského vyslanectví na 42. ulici a kolem budovy Spojených národů zpět k sokolovně. Průvod trval víc jak 2 hodiny.

V prvním autu s velkými vlajkami, americkou a československou, jeli Dr. Černý, býv. čs. ministr vnitra, Dr. Kvetko, býv. povereník, Dr. Mrázek, býv. předseda slovenské soc. demokratické strany, Emil Horyna, předseda odbočky Manhattan-Yorkville.

Demonstrační průvod ulicemi New Yorku měl obrovskou odezvu u lidí nacházejících se v ulicích, — jak u pěších tak těch, kteří jeli v autech. Některá auta se dokonce přiřadila k našemu "průvodu". Tato demonstrace byla jednou z největších a nejuspěšnějších, které byly v New Yorku pořádány. Byla zachycena a komentována i na televizi a znovu americkému lidu připomněla československou tragedii.

O přípravu a dobrou organizaci demonstrace má zásluhu organizační výbor v čele s dr. Petersem a další členové odbočky Manhattan-Yorkville. Je nutno ocenit neobyčejné pochopení newyorské policie, která nejen doprovázela svými vozy protestující kolonu aut, ale přičinila se a učinila vše pro hladký průběh demonstrace.

Po průvodu aut ulicemi New Yorku se v 8:30 večer konalo v budově T. J. Sokola v New Yorku protestní shromáždění. Na shromáždění promluvil dr. Kvetko, bývalý povereník, O. Rámbousek, bývalý jednatel čs. Klubu politických vězňů "K 231" a dr. Jan Papánek, ředitel Amerického fondu pro čs. uprchlíky. Projev řečníků byly výstižné a shromáždění splnilo svůj účel. Návštěva byla velmi početná. V zaplněném sále sokolovny bylo více než 350 osob. Milým překvapením bylo, že návštěva se z velké většiny skládala z nově příšlých exulantů. Tito pak projeví svůj názor, že by se shromáždění tohoto druhu mělo konat hlavně venku, v ulicích — před sovětským vyslanectvím a před Spojenými národy. Řekli, že mluvit mezi sebou, mezi čtyřmi stěnami a za zavřenými dveřmi, kde nás nikdo neslyší a také nevidí, nemá valnou cenu. To, co řečníci mluví a chtějí nám říci, to my všichni již víme a známe — vyjádřili se noví exulanti — nic nového nám řečníci neřeknou. Podle jejich názoru je třeba především jít do ulic a říci to hlavně těm druhým, co chceme. V mnohém jsme jim dali za pravdu a při příštím pořádání podobného podniku budeme brát i jejich názory v úvahu.

Po skončení shromáždění pak část nově přijetých jela s auty s rozžatými světly a s odsuzujícími nápisy demonstrovat před sovětské vyslanectví. Bylo potěšující, že newyorská demonstrace ukázala naší jednotu. O tom, že demonstrace byla úspěšná, nás druhý den ujistila blahopřání, kterých se nám dostalo od Irčanů, Maďarů — a i od U.S. vojínů, veteránů z Vietnamu.

Emil Horyna, předseda.

ODBOČKA ZÁPADNÍ PŘEDMĚSTÍ

konala svoji schůzi ve středu 16. září. Za nepřítomnosti sestry Vlasty Vrázové, předsedkyně odbočky, která byla mimo Chicago, předsedala schůzi místopředsedkyně odbočky sestra Marie Kostková. Zahájila schůzi v 8 hod. večer, uvítala přítomné a požádala je, aby vzdali poctu americké vlajce. Pak připomněla úmrtí dvou členů odbočky, p. Franka Macáka a p. Eduarda Watzla. Vyslovila politování nad tím, že

jsme ztratili dva tak dobré členy ze svého středu. Přítomní vzdali čest jejich památce povstáním.

Poté ses. Kostková uvítala přítomné hosty, br. Ing. Harnu a jeho paní, ses. Dagmar Harnovou, kteří nám přišli promítnout své slidy z cesty západem Spojených států, pí. Attlovou a pí. Ryšavou, manž. Zdenka a Danu Šalanských a manž. Ivo a Evu Štěpánkovy.

Ses. Langová přečetla zápis z poslední schůze odbočky, který byl schválen na návrh ses. Plevové podporovaný br. Vlčkem. Pokladní zprávu podala ses. Pavla Janečková. Ses. Kostková pak připomněla, že oslava 28. října bude letos uspořádána v sokolovně Havlíček-Tyrš v neděli dne 25. října — a že 31. října a 1. listopadu bude na Navy Pier v Chicagu uspořádán národnostní bazar Holiday Folk Fair. Vyzvala přítomné, aby se obou podniků v říjnu zúčastnili. Rovněž upozornila přítomné na zprávu o činnosti ČSNRA, kterou chicagská úřadovna v září t. r. rozeslala odbočkám a oblastem, zároveň s instrukcemi vydanými ústředím pro nově přicházející uprchlíky. Několik výtisků jak zprávy o činnosti ČSNRA, tak instrukci pro uprchlíky, bylo pro přítomné připraveno na stole k rozebrání.

Po projednání úředních záležitostí promítli manž. Harnovi diapozitivy, jejichž úroveň byla technickou dokonalostí snímků a volbou záběrů dokumentujících jak monumentalnost, tak i poesii americké přírody, opravdu vysoká. Jsme manž. Harnovým vděční, že nám přišli své snímky promítnout — a že přišli těm, kteří už americký západ znají, připomenout jeho krásu, a těm, kteří na západě dosud nebyli, ji objevit.

Po promítání následovalo pohoštění — pečlivě a milé jako vždycky, neboť se o něj opět postaraly ses. Plevová a Vlčková.

V 10:30 hod. ses. Kostková schůzi odbočky, která se konala za účasti 54 přítomných, ukončila.

Marie Langová, tajemnice.

XXX. Československý den v Dallasu, Texas

V Dallasu, Texas, bude 18. října opět uspořádán Československý den, letos v pořadí již třicátý. Programový výbor se přičinil, aby program byl co nejprůběžnější — přijed'te proto všichni, zblízka i zdaleka. Bude se vám mezi námi líbit. Předtančena bude beseda, bude účinkovat pěvecký sbor ze Seaton, Texas, a dallaský sbor Řádu 84, dětský balet až z Robstown, Texas, a hudebníci nám budou hrát po celý den. Sejdete se s účastníky z celých Spojených států. Podařilo se nám také opatřit dalších 6 originálních krojů z Československa, které vzbudí váš obdiv. Jsme hrdí na to, že Dallas má nejpěknější sbírku krojů v našem státě.

Chceme-li udržet tradice, písně a hudbu našich předků, musíme se všichni podílet na národní práci — a přispět svou účastí na národních podnikcích. Záleží na vás, milí krajané, zda se dále udržíme — a po jak dlouhou dobu budeme Čs. dny v Dallasu pořádát a slavit. Třicátý Čs. den je jistě jubileem, které si zaslouží důstojné oslavy a také velké návštěvy. Přijed'te proto všichni a zúčastněte se XXX. Československého dne v Dallasu, Texas. Těšíme se na účast Vaši i Vašich přátel v neděli dne 18. října v Coliseu v Dallasu.

Za tiskový výbor:
Anežka Houdková, Dallas, Texas.

MÁME NA SKLADĚ K PRODEJI:

	Poštou
DĚTSTVÍ A MLÁDÍ, vzpomínky Dr. Alice Masarykové	\$2.50 \$2.75
PROGRESSIVE CZECH, učebnice prof. B. Mikulý, páté vydání, vyšla nákladem Čs. národní rady americké	4.50 5.00
CZECHOSLOVAK RECIPES	1.15 1.25

JAK ŽIJÍ NAŠI DOMA . . .

Není snadné popsat návštěvu Československa a zachytit hospodářskou, politickou a morální situaci našeho lidu doma. Podle jakého měřítka ji posuzovat? Není možno srovnávat ji s americkým životním standardem, ani dívat se na Československo tak, jak jsme je znali před 50 léty. Také nechceme podlehnout někdy až přehnané zahraniční propagandě či vypravování posledních uprchlíků, kteří vám často řeknou, že je v Československu bída a hlad.

Důležitou okolností je také to, že každý z nás věci pozoruje z jiného pozorovacího úhlu — a to podle toho, v jakých poměrech sám žije v Americe.

V New Yorku bylo bouřlivé počasí, do Paříže jsme přiletěli s velkým zpožděním a zmeškali jsme spojení do Prahy. Do Prahy jsme letěli až druhý den. Byli jsme překvapeni, jak málo cizinců tam s námi letí, neboť ostatní evropské letecké linky byly přeplněny. V našem letadle letělo jen několik českých úředníků, které poznáte podle známých "aktovek" — a asi 20 Japonců, kteří byli na okružní cestě Evropou a byli do Československa pozváni. Konečně jsme se snesli na letiště Praha-Ruzyň. Srdce nám tlouklo dojetím, že jsme v Československu. Také jsme byli připraveni na případná překvapení; cesta přes jakékoliv hranice je vždy spojena s pocitem nejistoty, zda máte všechny papíry v pořádku apod. Prohlídka pasů a zavazadel však byla krátká a usměvaví celníci nám popřáli příjemný pobyt.

Letiště v Ruzyni je čisté a moderní. Jeho provoz lze přirovnat k malému americkému letišti.

První den jsme věnovali vyprávění v kruhu rodiny. Druhý den časné zrána jsme ale již skočili do přeplněné elektřiky a vydali se na cestu do středu města Prahy. Pracovní den v Praze začíná velmi časné. Nemají tam letní čas a mnozí pracující vyjíždějí z domova do práce již o páté hodině ráno. Zjistíte, že vozy nejsou příliš čisté a cestující jsou mrzutí. Průvodci však hýří švejkovskými vtipy a to zvedne trochu náladu. Řekl jsem si, oč přijde cizinec, který nerozumí česky.

Prohlídku vnitřního města jsme začali Václavským náměstím. Je rozkopáno a všude je samé lešení. Průvodce nám s hrdosťou vysvětlil, že se staví podzemní dráha — ale dodal, že to při současném tempu bude trvat ještě velmi dlouho, než bude projekt dokončen. Stavba nového parlamentu již "straší" několik let. I v jiných ulicích je vidět hodně lešení a jsou rozkopány, na mnoha domech jsou tabule: "Pozor, padá omítka", nebo jsou na chodnících položeny trámy, aby se lidé musili nebezpečnému místu vyhnout a nepřišli k úrazu. Když se díváte, jak to všechno mohou nechat v tak ubohém stavu, vysvětluje vám domorodec (jíz tomu sám věří), že je v plánu ten dům zbourat, ale zatím nejsou náhradní byty pro nájemníky. . .

Slyšíte, že je plánováno . . . , ale nejsou pracovní síly. Na čs. televizi jsem slyšel sarkastickou poznámku, že na opravu památné budovy byly uvolněny tři milióny korun a JEDEN pracovník. Je to situace přímo katastrofální a nelze vzít v úvahu jakékoli výmluvy, když jsme viděli, že kupř. Vídeň, nebo tak mnohá německá města, jež byla za války rozbita, jsou již dávno čistě opravena a vystavěna.

Podle výkladních skříní a celé řady dobře zásobovaných jídelen jsme zjistili, že hlad v Československu nemají, i když kvalita potravin není někdy prvotřídní. Za výlohami jsou známé české uzeniny. Po dlouhém chození ulicemi jsme dostali chuť na párek. Ozbrojili jsme se trpělivostí a postavili se do fronty v jídelně. Když však naše zraky přejely špinavý stůl a neodklizené zbytky jídel, chuť na párek nás přešla a řekli jsme si, že půjdeme do nějaké lepší restaurace. Vzpomněli jsme si, že za našeho mládí byl chutnou českou kuchyní znám Represantační dům vedle Pražské brány. Na jídelničku byl výběr jídel; polovina z nich nebyla právě k dostání. Jídlo nebylo špatné, masa nám ale dali jen 100 gr. Pozastavili jsme se nad podivnou obsluhou, na kterou asi mají v Československu patent. Ušmudlaný pikolík nám přinesl pivo, druhý s ještě víc ušmudlanou blůzou polévku, třetí maso, čtvrtý kávu a moučník — a pak jako

pátý přišel pan vrchní s účtem. Nad kávou jsme marně přemýšleli, kdo český národ naučil vařit tak zvanou "tureckou kávu". Turecká káva je půl malého hrnečku kávové sedliny a půl kávy. Marně se vracíme do historie, a přemýšlíme, kdy byli poslední Turci v Praze a zanechali tam na památku tureckou kávu.

K svému překvapení jsme po týdnu pobytu v Praze shledali, že nikde není vidět sovětské vojáky a neslyšeli jsme ani govorit po rusky. Náš průvodce nám vysvětlil, že je to z oboustranných bezpečnostních důvodů, aby nedocházelo k nepříjemnostem. Známí mě informují, že ruských "přátel" je po Praze dost v civilu. Také vidíte jezdit mnoho černých automobilů značky "Volha", které jsou dopravním prostředkem vládních a policejních úředníků.

Praha je přeplněna auty, přestože obyčejný smrtelník musí čekat na dodání vozu až 5 let; přece jen to mnohým nakonec vyjde. Ti, co se v tom vyznají a mají strýčka v některé zemi tvrdé valuty, si vůz opatří snadno a rychle v Tuzexu za tuzexové bony. Jinak si může auto dovolit jen dobře placený občan anebo rodina, v níž pracuje několik příslušníků a která ušetří 40—50,000 Kčs nutných k zakoupení vozu.

Zajímavý je obrázek, vidíte-li před domem stát na špalkách předhistorické auto bez součástek. Dostane se vám vysvětlení, že mladí šikovní lidé, kteří chtějí mít auto, ale nemají 50,000 Kčs, si opatří lacino 30 let starý vůz a s houževnatostí a trpělivostí do něj shánějí součástky, až nakonec ta předpotopní mašina jede. Snad to je také důvodem, že je v Československu třikrát více havárií, než v cizině.

(Pokračování příště)

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

1. Date of filing: September 25, 1970.
2. Title of publication: Věstník.
3. Frequency of issue: Monthly, except bi-monthly July-August.
4. Location of known office of publication: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Cook, Illinois 60650.
5. Location of the headquarters or general business offices of the publisher: Same.
6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher—Czechoslovak National Council of America, 2137 S. Lombard Ave., Cicero, Illinois 60650; Editor—Miss Vlasta Vraz, 2101 S. Elmwood Ave., Berwyn, Illinois 60402. Managing Editor: Same.
7. Owner (If owned by a corporation, its name and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.) None.
8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities. None.
9. For completion by nonprofit organizations authorized to mail at special rates (Section 132.122. Postal Manual). The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes have NOT changed during preceding 12 months.
10. Extent and nature of circulation.

	Average No. Copies Each Issue During Preceding 12 Months	Single Issue Nearest To Filing Date
A. Total No. copies printed (net press run)	2200	2200
B. Paid circulation.		
1. Sales through dealers and carriers, street vendors and counter sales.	none	none
2. Mail subscriptions	1970	1970
C. Total paid circulation	1970	1970
D. Free distribution (including samples) by mail, carrier or other means	190	190
E. Total distribution (sum of C and D)	2160	2160
F. Office use, left-over, unaccounted, spoiled after printing.	40	40
G. Total (sum of E and F—should equal net press run shown in A)	2200	2200

I certify that the statements made by me above are correct and complete.
(Signature of editor, publisher, business manager, or owner.)

PAMATUJTE NA RADU SVÝM PŘÍSPĚVKEM!
Schvalujete-li pevné zásady a postoj Rady k nejdůležitějším otázkám dnešního vývoje, ziskejte nám nové členy!

Pamětní medaile k 50. výročí Republiky československé

Avers: Mladá žena, představující republiku, chrání lípovou ratolest — symbol svobodného státu — před útoky nepřátel. Revers: Velký státní znak z r. 1918. Mincovna: Chiasso, Švýcarsko.

Stříbrná medaile: váha 20 g, cena \$5.00 při osobním nákupu v úředovně Čs. národní rady americké, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill. 60650, \$5.95 při doporučeném odeslání poštou. Stříbrné medaile zasiláme i do Československa — letecky a doporučeně za \$6.60 za kus.

Zlatá medaile: váha 35 g. — Zlaté medaile není dovoleno distribuovat na území Spojených států. Objednávky k dodání mimo USA zašlete na adresu: MEDA, P.O. Box 50250, Cicero, Ill. 60650. Zlatou medaili je možno zakoupit též v Rakousku u Wiener Genossenschaftsbank, Franz-Josef's-Kai 13, Wien I., Austria (která je jedinou českou bankou ve Vídni).

ČSA STŘEŽÍ VAŠI BUDOUCNOST.

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 4000 organizátorů Jednoty, s dokonalou přípravou reprezentuje je ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podat vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovat vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má přes 270 řádů ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Téměř 116 let její služby desetitisícům spokojených členů. ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelených z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A. • 2138 S. 61st Court, Cicero, Ill. 60650

V E S T N Í K

2137 So. Lombard Ave.
Cicero, Illinois 60650
Room 202

ADDRESS CORRECTION REQUESTED

SECOND CLASS
POSTAGE PAID
at
Chicago, Illinois

HOLIDAY FOLK FAIR

OCTOBER 31-NOVEMBER 1, 1970

NAVY PIER, CHICAGO